СТАРОДУБ.

STYSLOWSKY ANDREW

СВАТАНЄ НА ВЕЧЕРНИЦЯХ

комедіо-оперетка в одній дії а двох відслонах.

STYSLOWSKY ANDREW

Перерібка
ІВАНА ГАНЯКА.

STYSLOWSKY ANDREW

Ціна 20 центів.

1918.

З друкарні І. Ганяка,
613 Carson Str., S. S., Pittsburgh, Pa.

STYSLOWSKY
ANDREW

STYSLOWSKY
ANDREW

STYSLOWSKY
ANDREW

STYSLOWSKY
ANDREW

СТАРОДУБ.

СВАТАНЄ НА ВЕЧЕРНИЦЯХ

комедіо-оперетка в одній дії а двох відслонах.

Перерібка
ІВАНА ГАНЯКА.

STYSLOWSKY
ANDREW

STYSLOWSKY
ANDREW

Ціна 20 центів.

1918.
З друкарні І. Ганяка,
613 Carson Str., S. S., Pittsburgh, Pa.

STYSLOWSKI
ANDREW

ДІЄВІ ОСОБИ:

ГУБИХА, вдова.
СТЕПАНКА, єї дочка.
КЛИМ, парубок.
ТЕЛЕПЕНЬ, вдовець, винокур.
ЛУБ, щвець.

STYSLOWSKI
ANDREW

891.79
S79S3
Os
STYSLOWSKI
ANDREW

Сцена: Сельська околиця, з правої сторони хата Губихи.

ВІДСЛОНА 1.

ЯВА 1.

Клим (Входить.) А, бісів син той Телепень, за що то він мене обмавляє. Певно тілько внего діла у винокурні... Але, стрівай голубчику, побачимо. — заглядає в сторону хати. Ага, мабуть Губиха вже пішла до коршми, а Степанка, певно вже мене виглядає. Ануж гукну, хай вийде. Степанко! Степанко! А вийди но сюди!

Сьпів Ч. 1.

Вийди вийди Степаночко,
Вже прийшов до тебе Клим!
Вийди серце вийди рибко 2
Та пожепихай ся з ним.
Вийди серце Степаночко,
Бо вже пора нам зійтись,
Вийди вийди голубочко; 2
А довго там небарись.

ЯВА 2.

Клим і Степанка.

Степанка. Входить і сьпіває

Ой іду я мій миленький,
І сама я виглядаю
Тебе голуби сивенький, 2
Бо щиро тя кохаю.
Повір же ми мій миленький,
Як своєму серденьку;
Що не могу без тебе жить, 2
Так мнї дуже тяженько.

LIBRARY
UNIVERSITY OF ILLINOIS
AT URBANA-CHAMPAIGN

Разом. Пригорни ся ти до мене,
Коли справдї мене любиш,
Щоб забуло ся серденько; 2
Як до себе приголубить.

Клим. Ей Степаночко, моя ти голубочко, як я на тебе погляну, то менї аж моторошно стане, що і сказати не можу.

Степанка. Еге! А менї дуже до ладу, як ти бiля мене єси.

Клим. Так щож зтого, коли ти вже йдеж замуж за Телепеня. — Вiн, богатий! Гроший доволї нагорнув за борошно крадене в винокурнї. Будеш панею Телепенихою. — Винокурною.

Степанка. Нї, нї! Не май страху! Не пiду я за того старуха Телепеня!

Клим. Ох, не вiрю, бо я добре знаю дївчат. Вони люблять женихiв богатих, а ще як матери пiддасть чарочку, то таке пiдеш за него. А у мене нема нїчого, як бачиш весь туть.

Степанка. Крiсь слези. Та що се, тобi Климцю прийшло до голови? Ти мене тим лише до слїз доводиш? Закриває руками очи.

Клим. Обнимає єї О, дорога Степаночко, перестань, не хочу я тебе до слїз деводити, але — туть серце iнакше толкує. А тепер нїчо бiльше, тiльки послухай.

Сьпiв. Ч. 2.

Повiр же серденько як козакови,
Що я ще досї не знав любови;

ANDREW

Тепер же полюбив тебе на віки 2
Другої не буду кохати дівки.
Ох Степаночко ти не жури ся
Туть з моїм серденьком розвесели ся,
Щиро і вірно тебе кохаю, 2
Бо тільки щастя тобі бажаю.

Степанка.

О то козаченько якого треба,
Десь Бог післав менї єго з неба;
Я буду любити єго душею, 2
Він буде вік жити от туть зі мною.
Не хочу маґнатів бо они пишні,
Не хочу палатів бо они злишні,
В бідній хатинї хоч і убого, 2
В щастю і любві будем жить много.

Разом. Сказати не можна як серцю мило,
Ох моє серденько вжей полюбило,
Любимось серденько як голубята, 2
Будемо щасливі хоч бідна хата.
Додай нам сили о Боже милий,
Любитись вірненько ти милостивий,
Будем любитись будем щасливі, 2
Буде мир і згода внашій хатинї.

Степанка. А тепер побіжу я у комору, та наберу конопель, і буду терти, щоб мати не підстерегла що ми ось туть зійшли ся.

Клим. А я піду до сусїдів... Степанко, моя ти голубочко, ануж поцїлуймо ся ще раз!

Степанка. Е, нї, не можна тепер! Ти би за дужи розласив ся. Краще нехай після весїля.

Клим. Ну то бувай здорова. А опісля можна прийти?

Степанка. Як матери не буде, то приходи, а

як буде дома то і носа не показуй.

Клим. Ну, гаразд Степаночко, я небавком верну. Виходить.

Я В А 3.

Степанка сама.

Степанка. Як він біля мене, то менї так весело, так мило, що аж любо згадати. Абож то і чепурний козачок, мов той орлик сизокрилий. Та хотяй убогий, то я єге цїлою душею полюбила. — Тільки незнаю чи і він мене також так само?.. Він прирікав, тай мабуть не змінить приреченя. О, не дай Господи, щоб він відвернувсь від мене, бо тодї прийшлоб ся менї певно, за того бузовіра винокурника Телепеня, вийти замуж. Але він щось дуже коло матери звиваєсь, мов несамовитий. З усьміхом. А може він маму любить, тай хоче на мамі женити ся? — Як так, то гаразд! А колиб до мене привязував ся, то скажу остро, що нї, і вже буде по всьому. Сьпіває.

Сьпів Ч. 3.

Скажи менї правду мій милий козаче,
Що дїяти серцю як серце болить?
Як тяжко застогне як гірко заплаче? 2
І в тяжкій неволї воно защемить.

Е, нї скажеж мовчки: скосивши билину
Хоч рано і вечер водою поллї,
Не зазеленїє, — кохай сиротину, 2
А матери й батька небачити їй.

Як горе, мов терень, всю душу поколе,
Коли відцуралось від тебе усе,
І ти, мов сухе перекотиполе, 2
Не знаєш где тебе вітер понесе?

SLOWSK
ANDREW

От так і на сьвітї: хто рано почує,
Як серце застогне, як серце зітхне,
Той рано заплаче... А доля шуткує— 2
Поманить, поманить, тай геть полине.

Відходить.

ЯВА 4.

Телепень. (Входячи зачепившись ногою за ногу паде. Тофу, тофу! Трохи з ніг не збивсь. — От бузовір проклятий, вибрикує як той бугай... А, се він певно від Степанки такого стричака дав. Певно єму стара Губиха добре доперчила. Нюхає табаку. О, то бісова баба, з нею і сам чорт не потрафить, тікьки я мушу з нею потрафити... Я їй підморгну, та горілочкою і винцем почастую, а тодї вона зробить все як з шовком. А до дївчат то менї вже не першина, знаю добре підкохуватись. Го, го! Таким козурем підійду, що тільки губи облизує. Я вже і жонатий був, єй Богу правда. — Ну, і жіночкаж у мене була, другої такої і на цїлім сьвітї не найдеш, нї, нї, такої нема нїгде. Кажу вам, бувало, як пічне нераз зі мною жартувати, то зараз тїкає на огород, а я за нею, вона у солому, а я за нею, вона на піч, а я за... е нї, на піч я не лазив. А то бувало куди вона туди і я. по хвили. А тепер знов чоловік хотїв би женити ся на Степанцї, так щось вона, не дуже теє, а все задивляє ся на того Голяка Клима. Але я єго відлучу відси, а Степанка таке мусить бути моєю. Чому вона не виходить?

Сьпів Ч. 4.

Чи у поли чи у лїсї, в думках стою мов в ріцї,
Чи буде мій Боже милий, Степаночка моєю.

Ой Губихо буде лихо, сли дочка не буде моя
Обірву я тобі коси, сли віддаж ю за Клима.
Ой сьвіте ясний прекрасний, як на тобі тяжко жить,
Ой ще тяжше мнї старому, молоденьку полюбить.
Ой зійди ясний місяцю, як млиновеє коло,
Вийди серце вийди рибко, та промов мнї хоч слово.

Ох, ох, ох!.. Деж се вона, що єї не видко! Певно дома нема, бо як би була, то вже мусїлаб почути мене, як я туть висьпівую та виглядаю. А старої певно нема також. Піду покищо приготовлюсь. Відходить.

ЯВА 5.

Губиха. Сьпіває за кулїсами поволи виходячи на сцену.

Сьпів Ч. 5.

І шумить і гуде, дрібен дощик іде,
А хтож мене молодую, до домоньку заведе. 2
Розпізнав ся козак на солодкім меду:
Гуляй гуляй чорнобрива, я тя домів заведу. 2
Поведеш ти мене, ой прошу я тебе,
Бо я мужа вже не маю, то не буде бить мене. 2
І шумить і гуде, скрипка грає бас гуде:
Козак мовчить а весьо знає, казак домів поведе. 2

По пісни пє з фляшки яку зі собою несе. Нехай хто що хоче говорить, а я горівки не перестану пити. (пє) Тільки нїяк не розберу, чи се Перцівка, (пє) чи Колганівка, (пє) чи то може Житнївка, (пє). Е небого, не пий по богато, а так по трошки, і з повагою (пє) Що воно таке що менї так спати хочеть ся, лягає. Йди кумо здорова, та неупади як будеш через кладку переходити. Засипляє.

STYSLOWSKA
ANDREW

Я В А 6.

Губиха і Степанка.

Степанка. От, вже і конопні потерла. Клим обіцяв що пізнійше прийде, а єго і доси нема.

Сьпів Ч. 6.

В кінци греблї шумлять верби, що я насадила;
Нема мого козаченька, що я полюбила. 2

Ой не має козаченька,— поїхав за Десну;
Рости, рости дівчинонько, на другую весну. 2

Росла росла дівчинонька, Тай на порі стала;
Ждала, ждала козаченька, тай плакати стала. 2

Ой не плачте карі очи, така ваша доля;
Полюбила козаченька, при місяци стоя. 2

Зеленепькі огірочки, жовтенькі цьвіточки,
Нема мого козаченька, плачуть карі очи. 2

А тепер піду пошукати матери. виходячи зачепилась о маму ногою. Еге, та вона осьдечка! Мамо, мамо!

Губиха. Цить, цить голубочку малесенькій, зараз я тебе переповю.

Степанка. Та що се ви говорите? Туть нема нїякої дитини. Вставайте, бо небавком поприходять на вечерниці!

Губиха. Та, які там черниці в осени!

Степанка. Та нї, мамо! Я кажу що дівчата поприходять на вечерниці!

Губиха. А се ти Степанко. Піднявшись троха і плаче. Ой, біднаж моя дитиночка, бідна!

Степанка. Та чого ви мамо так розплакались?

Губиха. Якжеж менї не плакати, коли менї приснив ся мій покійний Гаврилко!

Степанка Е, мамо, таж батько Бог знає коли помер, а ви доси за ним жалуєте.

Губиха. А чом жеж менї не жалувати, коли я мого покійного так любила. А як я ішла за ним, то ревіла як та скотина. — Як би ти мене побачила дївкою, от якою я була, нехай всї дївчата тепер поховають ся. Ти мене дївкою небачила?

Степанка. Та годї вам мамо, ходїм відси бо Телепень іде сюди.

ЯВА 7.

Тії і Телепень.

Телепень. О, і Степанка туть, і мати з нею, от ми зними і побалакаємо. До Губихи. Доброго здоровля панї-матко Губихо! О чім трахтуєте? Прийміть і мене до своєї компанії, може я вам скажу де що цїкавого та мудрого.

Губиха. Просимо, просимо близше. А що таке цїкаве скажеж голубчику.

Телепень. От бачити панї-матко, я собі уподобав вашу Степанку, і хотїв бим на нїй женити ся, тільки вона чогось на мене не дуже дивить ся, а поглядає все на того бузовіра Клима Голяка. Вона за мною, булаб щасливою, булаб винокурною, панею Телепенівною.

Губиха. Подиви ся серденько на него.

Степанка. Щоб очи попухли.

Телепень. Степаночко, чого ти так брикаєш.

Губиха. Бачиш що дурна, не знає свого щастя.

STYSLOWS
ANDREW

Телепень. жартуючи. Та бо годі не пустуй, дайже хоч рученьку подержати.

Губиха. Та бо не кази ся, дай єму.

Степанка. Кажу вам що і слухати не хочу.

Телепень.

Сьпів Ч. 7.

О колиб ти тоє знала, яа я люблю тебе дуже.
Тоб ти мене нецуралась, і не булоб ти байдуже. 2

Степанка.

О колиб ви тоє знали, як від вас вино воняє,
Очи блищать як огниці, а з губи вам аж парує. 2

Так, добродію. Ідіть собі та шукайте других коли хочете, а про ласки вибачайте, я незнаюсь на них. Ось пійдіть лише в село, а в селї дівчат богато, вибирайте котру з них, та посилайте старостів, бо чомже ви не жених?

Телепень.

Сьпів Ч. 8.

Туть в серцї мов в винокурнї,
Під казоном огонь горить;
Ти пошила мене в дурнї, 2
А я не можу говорить.

Здаєть ся що все пропало,
Серце щемить, та болить;
Удушу ся в винокурнї, 2
І не буду більше жить.

Я повішусь на гиляцї,
Що росте у тім садї;
В винокурнї не ведеть ся, 2
Нема пощо жить менї.

Степаночко, не сердь мене, а то возьму та піду геть! хочевідходити.

Степанка. Йди на зломану голову!

Телепень. Га! Ти мене кличеш?

Степанка. Нї не кличу!

Телепень. Ой не дрочись, Степанко! А то як дожену, піймаю, обійму і поцїлую.

Степанка. Куди тобі поганому! Вибігає а Телепень за нею.

Губиха. Степанко, Степанко! Вернись! Навіжена. Здуріла дївка чи що. Не хоче за Телепеня. Степанко!

ЯВА 8.

Губиха і Степанка.

Степанка. Бач, який скорий з дївчатами цїлуватись. Накрав в винокурнї борошна, та чванить ся що богатий.

Губиха. Прикуси язика коли свербить дуже!

Степанка. Що правда то не гріх!

Губиха. Ох, не кажи менї про гріхи, бо я знов розреву ся.

Степанка. А я, вам кажу, що коли ви мене не віддасьте за Клима, то я собі житє вкорочу!

Губиха. Отже, уперла ся мов мала дитина. Скажи но ти менї, чи ти дуже уподобала собі Клима?

Степанка. А вжеж що дуже!

Губиха. А він хоче женитись?

Степанка. А тож що хоче!

Губиха. Хибаж він тобі казав?

STYSLOWSKI ANDREW

Степанка. А тож що казав!

Губиха. Ну, коли так то добре. Нехай вас Бог благословить. — Але стрівай хтось йде сюди!

Я В А 9.

Ті самі і Клим.

Клим. От, і пані-матка туть! Здорові були пані-матко Губихо!

Губиха. Здоров був козаче!

Клим. А що пані-матко?

Губиха. Нїчого. — А що ти скажеш доброго та нового?

Клим. А от що... Знаєте...

Губиха. Нї, не знаю!

Клим. Знаєте, я... дуже...

Губиха. Нетерпеливо. Та що таке дуже, говори скоро! Може часом пошарпались трохи?

Клим. Е, нї, таке не лучилось. От... я... вашу Степанку дуже собі уподобав!

Губиха. Так-що, що, уподобав?

Клим. Та і вона не відтого.

Губиха. Що, що, і вона не відтого?

Клим. Так отсе, я прийшов просити щоб ви єї віддали за мене.

Губиха. Щоби я єї віддала за тебе? задумується ся Ну щож робити, возьми єї собі коли така Божа воля. Нехай вас Бог благословить!

Клим. Дякую вам пані-матко за добре слово. А тепер я побіжу та закличу парубків та дівчат щоби збирали ся на вечерниці, та на наше сватанє.

Бувай здорова Степанко!

Степанка. Ходи здоров Климцю!

Губиха. Встає. А я певно піду у хату йде.

Степанка. Та кудиж ви мамо, йдете? Хебаж то там наша хата?

Губиха. А деж моя хата?

Степанка. А ондечка ваша хата.

Губиха: А, дивись, дивись, куди вона перескочила. Тільки недавно була туть, а тепер аж ондечка.

Степанка. Ходім мамо у комору, то там відпічнете, заки позходять ся на вечерниці. (Відходять).

Я В А 10.

Телепень входить.

Телепень. Тфу! От капостна дівка. Пігнав ся за нею щоб зловити тай поцілувати. І так гарно налагодив ся бігти, а вона як та коза скаче, а я за нею, тай за нею, куть-куть, куть-куть, аж ту десь не взялась свиня, та прямо мені під ноги, я думав що се Степаночка, тай і єї, смок! смок! Аж туть дивлюсь я, а се огидлива безрога мені в обіймах. Тфу! гадаю зобі. — Я так телепнувсь об землю що мало не забивсь, А то ще добре що земля була мягка, а то бувби геть пальтрета побив, а так то нїчого, тільки троха в грязи виваляв ся, але я вже умив ся в калюжи, тай знов став козаком. От як би не свиня, то я поцїлував би Степанку, і вона тодї булаб моя. Ну, та дармо, Але я єї таки поцїлую, скорійше, нїж той Голяка Клим. Таке, що! що!? Винокур!? Але то таке не наймит, а що Телепень, то не Клим, єй Богу нї. — Ну, підуж я у хату, а там я єї саму

YSLOWS
ANDREW

поцілую аж три рази. А мабуть вона смачно цілує ся. О, як подумаю то аж мене оскома бере. пустивсь іти. Або я перше сховаюсь у сінях та підслухаю як вони мене там вихвалюють. Відходить.

Завіса.

—

ВІДСЛОНА 2.

Хата Губихи. Обставина звичайна.

ЯВА 1.

Степанка і Губиха.

Степанка. Входячи. Таж ви мамо казали щоб я йшла за Клима?

Губиха. Казала. Алеж ти любиш Телепеня!

Степанка. Та хтожби такого поганого любив, краще змоста та у воду. Оглядаєть ся. А дивіть ся мамо кілько гостий до нас йде, а і швець Луб зними.

Луб. За кулїсами. А чи Губиха в дома?

Степанка. В дома, в дома, дядьку!

Луб. Входить, у него на плечах висить пара чобіт, в руках фляшка і чарка а під пахою закуска.

ЯВА 2.

Тії і Луб,

Хто жив чи здоров нехай йде у хату, а що буде кажи свахо.

Губиха. Просимо гостий, просимо!

Луб. (Сьпіває.)

Сьпів Ч. 9.

Ой ви губи мої губи губи губинята,
Я вам губи мої любі пошив чоботята,
Горілочку злип хлип, а дратвою смик, смик, 2
Я вам губи мої любі пошив чоботята.

Пили горілочку пили пили наливали,
Ще і міт будемо пити коби лиш давали;
Горілочку злип, хлип, а дратвою смик, смик, 2
Я вам губи мої любі пошив чоботята.

Ой Губихо ой кумочко горілочку пиймо,
Напиймо ся кумосенько, тілько непопиймось,
Горілочку злип, хлип, а дратвою смик, смик, 2
Я вам губи мої любі пошив чоботята.

Ой Губихо Губосенько я вже наливаю,
Сли Губуся не буде пить то я геть втїкаю,
Горілочку злип, хлип, а дратвою смик, смик, 2
Я вам губи мої любі пошив чоботята.

Я В А 3.

Ті, самі. Клим, парубки і дївчата в ходять.

Сьпів Ч. 10.

Добрий вечер дївчино куди йдеш. 2
Скажи менї серденько де живеш. 2

Хебаж же я розуму не мала, 2
Шоб я тобі правдоньку сказала. 2

Ой, дївчино, дївчино, відчини, 2
Сама собі кривдоньки нероби, 2

Не жури ся дївчино не жури, 2
Тай до мого серденька пригорнись. 2

А як ми ся серденько поберем, 2
Своє горе серденько забудем. 2

Губиха. Климе, скажи лишень, що се все має означати?

Клим. От собі викрикуємо зрадости, панї-мат-

STYSLOW
ANDR

ко, що ви дозволили менї себе звати тещею. А тому винокурникови, Телепеньови, не уйде так насухо. О, він мусить відібрати за свої вибрики.

Губиха. А як він пожалуєть ся панови, то що тодї буде?

Клим. Панови? Таж пан єще висьмієть ся з него. А в прочім хай жалуєть ся і десятьом панам. Менї се байдуже.

Губиха. Слухай Климе. Кому вкрутить ся, а тобі змеле ся. Послухайте мене всї дорогі гостеньки. Нинька ідїть всї спати, а завтра у ранцї приходїть на сватанє. Як бачите, ми єще неприготовились до сватаня.

Клим. Та деж менї спати, коли Степаночка менї так в голову влїзла, що і сон мене не бере.

Сьпів Ч. 11.

Клим і Степанка. (дует)

Спать менї не хочеть ся, і сон мене не бере.
А хтож мене приголубить, молодую (го) до себе. 2

Нехай мене той голубить, хто серденьком мя любить,
Нехай мене той кахає, хто коханє в серцї має. 2

Спать підемо аж буде час, а тепер сьпіваймо враз,
Хай нелюби зрозуміють, як сильне коханє в нас. 2

Губиха. Чуєш Климе. За таку красну пісоньку, велю нарізати гусенят і каченят, щоб було чим гостий шанувати.

Клим. Дякую, панї-матко, дякую. А тепер коли панї-матка похвалили пісоньку, то нуже хлопцї

і ви дівчата, підтягнім єще раз.

Сьпів. Ч. 12.

Клим, Степанка, Губиха і Луб. (Квартет.)

Туман яром котить ся, гулять хлопцям хочеть ся,
Гей гей, хлопцям не біда, гулять хлопцям хоче ся. 2
Покотив ся на ліси, дайте хлопцям ковбаси,
Гей гей хлопцям не біда, гулять хлопцям хоче ся. 2
Покотив ся тай нема, хай музика нам загра,
Гей гей хлопцям не біда, гулять хлопцям хоче ся. 2

(За кулїсами чути стук.)

Я В А 4.

Тії і Телепень.

Телепень. Входячи обсипаний мукою. Якийсь там біс поставив горщок з мукою на помщі, а я якось зачепив ся, тай дивіть як присипало.

Клим. Тілько присипало? А може і пристукнуло?

Телепень. Га! Прист... А ви по що туть позлазили ся, Га!

Клим. Ми, поприходили на вечерниці.

Телепень. А може на сватанє?

Клим. Може і на сватанє, а тобі се певно не до смаку?

Телепень. До Губихи. І ти стара, зовсїм збожеволїла? Та віддаєш свою дочку, за Клима?

Губиха. А щож я мала зробити?

Телепень. Таж ти казала, що віддаш єї за мене?

Губиха. Казала. Але що я зними зроблю коли вони покохались, то нехай вже і сватають ся. Я їм росказати не можу. — Але, послухай мене пане Телепеню. Коли Степанка не хоче тебе, то хоч ти

STYSLOWSKI
ANDREW

і старий, і поганий, то сватай мене, я піду за тебе.

Телепень. Ах, ти стара відьмо, таж я тебе так провчу, що і своїх не пізнаєш.

Клим. Що? Показує кулак. А отсе бачив?

Телепень. Лягає скоро. Лежачого не бють.

Луб. Ха, ха, ха! Що ви пане Телепень, чи вже поклались спати? Підносячи Телепеня. Я, гадаю, що се булоб найлїпше. При однім заході, відправити хочби і двоє сватаня. А що ви на се пане Телепень?

Телепень. Яких то двоє сватаня. Як, хто і ским?

Луб. А хтожби. От так щоби не помішались старі з молодими, як то кажуть, горох з капустою, то се найлїпше булоб, от так, як панї-матка Губиха казали.

Степанка. А вжеж що так булоб найлїпше.

Телепень. Зрадостию. Щоби я сватав тебе?

Степанка. Ая, мене, завтра.

Луб. Та нї, не єї. Єї як бачимо сватає Клим. А ви пане Телепень, посватайте єї маму. То тодї як раз допасуєтесь.

Губиха. Сватоньку, я сему дуже рада.

Телепень. Щоби я, сватав тебе? А се небулоб ганьбою для мене. Перше сватати ягідку, а опісля старе дупло? Нї, нї, не хочу.

Клим. Нїхто тобі не накидає ся. От красше зробиш, як ванесеш ся з відси.

Телепень. Як бачу, ти також щось забогато вибрикуєш. А може і ти голубчику виніс би ся з відси? Ти щось за богато мудруєш. Грізно. А того не знаєш, що я туть зачав скорше учащати як ти?

В сторону. Проклятий молокосос. Пожди, провчу я тебе!

Губиха. А коли Телепень так дуже сердить ся, то ходіть мої дітоньки нехай вас благословлю. А ви свате Луб, завяжіть їм ручники. Луб завязує Климови ручник, а опісля і собі перевязує через плечі. Клим і Степанка підходят до Губихи і клякають.

Луб. Благослови дітий своїх щастєм і здоровлєм.

Губиха. Зводячи руки над ними. Нехай вас Бог благословить мої дітоньки, та своєю ласкою осїнить.

Луб. А я також їх поблагословлю. Благословлю вас на щасте і здоровлє, та желаю вам многих лїт прожити в любві і згоді. А від ниньки за рік, прийти знов до вас, на гостину, та відвидїти вашого мальчика, Голяка.

Степанка. Встаючи з усьміхом. О так дятьку Луб, за вас, ми нїколи незабудемо.

Луб. А тепер дітоньки, засьпіваймо нашу улюблену пісоньку.

Сьпів Ч. 13.

Степанка, Губиха і Луб (терцет.)

Де згода в семействі де мир і тишина,
Щасливі там люди блаженна сторона,
І Бог благословляє добра їм посилає, 2
І зними вік живе, і зними вік живе.

Луб. До Телепеня. А що пане Телепень, гаразд було? От, се собі і пара, що і на 10 верств не найтеде лїпшої.

Телепень. Взадумі Нїчого і казати. Хорошо.

Луб. А видите, не хотїлисьте разом то тепер мусите ждати, аж поки яка вам не навинеть ся. Лїта йдуть, чоловік старіє ся. От, у вас вже і волос сивіє, а хотїлибисьте єще на ягідцї женихатись. О, се

LYSLOWS
ANDRE

не гарно, ей Богу ні.

Губиха. Дайте єму спокій свате. Він ниньки мабуть недовиджує добре. А завтра, як він прочуняєсь, то певно буде жалувати.

Телепень. Що, що?! Прочуняєсь?! А се що має значити? Чиж Телепень вже так низько упав, що прямо насьміваєтесь з нього. Пождіть, покажу я вам хто то є той Телепень.

Степанка. Не треба нічо показувати. Ми єго вже знаємо давно. Та знаємо також, як він потрафить звиватись у винокурні, та виносити борошно, а опісля хвалитись що богатий. Таке богатство не є щастєм.

Телепень. Але лучше булабись зробила, як бись була його посмакувала. А в него, показує на Клима. будеш гірш наймички. Будеш горювати та працювати день і ніч, бо як в тебе, так і у него кишені порожні. А за мною булабись панею Телепенівною, бо в мене гроший до волі.

Степанка. Не хочу я такого паньства, воно для мене злишне. Волію тяжше запрацювати, а за те смачнійше спожиткувати.

Клим. Чиж ти думаєш, що всї так уміють робити як ти? Потягати з винокурні борошно? Пожди голубчику, прискаржу я тебе вже раз панови. Бо ти щось забогато вже розпаношів ся.

Телепень. А ти бачив се? От лучше прикуси язика. А як ти сего не зробиш, то я тобі єго вкорочу. Ти прямо називаєш мене злодієм.. А того не знаєш, що сего не можна говорити? За се я тебе голубчику зажену у колоду, що і Божого сьвіта не

побачиш. Туть є пан Луб, тай посьвідчать, що ти зовеш мене злодієм.

Луб. О що туть ходило пане Телепень?

Телепень. А от сей парняга, прозвав мене злодієм. Тож я єго за се позву до суду, нехай знає як насьміватись з мене. А вас пане Луб, прошу яко сьвідка.

Луб. Вибачте пане Телепень, яле я, сего не чув. А з такого сьвідка, хісна не будете мати. Що стого що я туть є, коли то в мене вже така врода, що я часом добре не дочуваю.

Телепень. О, то у вас така врода. Знаю, знаю. Передтим завсїгди чулисьте, а тепер то вам позатикало? Грозячи. Пождїть, позатикаю я вам всїм, так що вже нїколи не почуєте.

Луб. Пане Телепень. Прошу так дуже на мене не сердитись. Я вам в нїчім не помішав. Кінь-чіть дальше щосьте розпочали. Через мене, то сватай те хочби і саму царівню. Я вам дороги не заляжу. Та ще мушу вам звернути увагу, що ви в нас чоловік і письменний, і богатий, а так даєте себе виставляти на посьміховище. О, се не гарно, єй Багу нї. — Колиб так, приміром, я був у вашій шкірі, то я би всїм тим показав, як они сьміють насьмівати ся з пана Телепеня, який то з панами має до дїла, а не з простими хазяями. Го, го! Не одному скрутивбим вязи, що посмівби насьмівати ся з мене. А що до сватаня, то тодї пана Телепеня, пукаючи собі до грудий. нїхто не побачивби, щоби він, Телепень, сватав просту дївку. Бо чиш мало по містах є пишних

YSLOWSK
ANDREW

панночок, а ще за такого пана як ви, то в неодної попівні або писарівні, то аж шишки задрожать. Єй Богу правда... Але що і говорити, коли ви, сего не розумієте. Ви певно тілько сьвіта бачите, що у винокурні. А по за нею, нїчого. Шкода щосьте учені, розумієте ся на виробі вина, а де можнаб посватати гарну панночку, то того ви не розумієте. От, лучше зробите пане Телепень, як підете троха відпочати, бо від надмірного думаня, у вашій голові може часом розум помішатись.

Телепень. Що? Помішалось? А щоб помішалось тобі в череві. Ти голубчику умієш всюди добре вимішати. От і туть, було дїло хороше, та як тебе чорти туть принесли, так від разу вимішалось всьо. А навіть і стару Губиху потрафив єсь вимішати. Грізно. О, пожди голубчику сивенький, помішаю я тебе так що і не опамятаєш ся.

Клим. А ти їм не грози, бо як я зачну тобі грозити, то аж тоді попамятаєш що Клим значить. Тепер маєш до вибору. Домів, або отсе! Показує кулак.

Телепень. Лягає скоро. Та чого ти Климе до мене причепив ся? Я вже більше не буду влазити тобі в дорогу. Роби щось почав. Підносить ся. А Степанку, я і не думав сватати. Бери єї собі, і з руками, і з ногами, і всїми знарядами. Благаючи. Тільки ти вже по милости, не кажи панови що я борошно потягав з винокурні.

Клим. Добре, добре, не скажу. Тільки придержуй ся того, що говориш. Памятай!

Телепень. Даю слово гонору, що буду придержуватись того щом говорив. А тепер я вже буду

відходити. Та дай вам Боже доброго здоровля. Пращавайте! Хоче відходити, опісля задержує єго Губиха.

Губиха. Зачекай голубчику. Небавком розійдем ся всї. А заким розійдемось, то перше засьпіваєм, затанцюєм, тай одгуляєм сватанє. Ану Степанко, зачинай.

Сьпів Ч. 14.

Степанка. Пішла мати на село,
З гречки муки добувать,
З гречки муки добувать,
Греченики учинять.

(Квартет) Гоп мої греченики, гоп мої милі, 2
Гоп ви мої греченики, не скоро поспіли.

Клим. З керниченьки воду брала ,
Греченики учинять,
Греченики учинять,
Своїх дїтий годувать.
Гоп мої і т. д.

Луб. Лїз швець по драбинї,
Тай упав межe свинї,
Свиня єму в ухо шепче,
Як ся маєш пане шевче.
Гоп мої і т. д.

Губиха. Сидить москаль на стерни,
Сорочку латає,
Стерня єго дуже коле,
А він стерню лає.
Гоп мої і т. д.

Телепень. Ой ішов я через село,
Та ми було стидно,
Нїс я курку під пахою,
Хвостик було видно,
Гоп мої і т. д.

Опісля танцї.

Завіса.

Партитуру до сих пісень, замовляти лише у видавця.

ISLOWSKY
ANDREW

ISLOWSKY
ANDREW

STYSLOWSKY
ANDREW

STYSLOWSKY
ANDREW

ANDREW

ОСНОВАНО 1909.

Перший Український Заклад Фотоґрафічний

Виготовляє всьо в ходяче в склад фотоґрафічної штуки.

Портрети наших великих людий.

Т. Шевченка, І. Франка, М. Шашкевича, І. Котляревського, Козацьких гетьманів і инших, виготовляєсь старанно і лише на замовленя.

Переписні Картки до набутя.

Т. Шевченка - - за 6 30цт.
М. Шашкевича - - „
А. Коцка - - - „
16 Козацьких Гетьманів „

ANDREW

Друкарня.

Виготовляє чисто і старанно. Тікити, відозви, програми, статути, коверти для парохій на Різдво і Велиґдень, листовий папір, вивіски товстими буквами, і т. п.

Замовляти у І. Ганяка, 613 Carson St., S. S., Pittsburgh, Pa.

3 0112 077653241